

som vil paaføre Staten, og det vedblivende, ganske overordentlig store Udgifter. Jeg tror, at man, desværre for saa vidt, kan være nogenlunde sikker paa, at disse store Millionudgifter ikke bliver midlertidige Millionbevillinger, men Millionbevillinger gennem ikke saa ganske faa Aar. Ud fra det Synspunkt, at vi som Følge heraf maa benytte de direkte Skatteklender, vi ellers har, meget kraftigt, kan mit Parti tiltræde, at man gaar med til en Forhøjelse af Ejendomsskylden. Angaaende hvem der vil komme til at betale Skatten, naar det drejer sig om Ejendomme, som er udlejede, skal jeg kun sige, at jeg antager, at denne forøgede Byrde vil blive taget med i Betragtning, naar man til sin Tid skal afgøre, hvor meget eller hvor lidt det kan anses for rimeligt, at den eventuelle Lejeafgift maa forhøjes.

Tilbage staar saa endnu en Omtale af Forslagene angaaende Ændringer i Lovene om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 og 10. Maj 1915. Jeg skal først udtale min Tilfredshed med, at man forsøgsvis — det er som bekendt, ogsaa af den ærede Ordfører, understreget, at det kun er et Forsøg — gaar over til at prøve Ratebeskatningen. Fordelen ved en saadan Beskatningsform skulde efter mine Begreber synes saa oplagt, at der neppe kan være nogen Grund til at antage, at man vil gaa bort fra den igen. Imidlertid ved jeg, at der findes enkelte, der ikke tror paa, at det i Praksis vil vise sig som en saa ideel Form, som vi fra vor Side tror. Tiden vil vise, om enten den ene eller den anden Opfattelse er rigtig. Med Hensyn til de Beløb, der efter Skalaen vil blive betalt af de helt smaa eller mindre Indtægter — op til 3 000 Kr. — er Forholdet det, at disse Beløb vil blive forholdsvis ganske overordentlig lettet, og dette maa absolut betragtes som en Fordel, idet Indtægter op til et Beløb af 3 000 Kr. under de nuværende Forhold i Virkeligheden ikke kan siges at have nogen nævneværdig Skatteevne, forsaavidt det drejer sig om en Familie. Hvis det drejer sig om en enlig Person, kan der være Tale om, at der er nogen Skatteevne. Derimod kunde vi have ønsket, at Middelindkomsterne fra 6 til 10 000 Kr. var blevet

beskattet lidt mindre, end sket er efter Forslaget.

Med Hensyn til Formuebeskatningen er det med meget stor Betænkelighed, at mit Parti for endnu et Aar gaar med til de meget høje Satser. Den foreslaaede Formuebeskatning vil virke trykkende paa alle Grader, hvor Indtægten i Forhold til Formuen er lille. En naturlig Følge af en meget høj Formuebeskatning vil sikkert blive, at alle, der er henviste til at leve af Formuen, til det yderste vil anstrenge sig for at faa det mest mulige ud af Formuen gennem den størst mulige Rente. Jeg tror, at det med Sikkerhed kan siges, at den Politik har Landets Majoratsbesiddere hidtil ikke fulgt, men jeg skulde tro, at de nu, særlig efter den nedsættende Maade, hvorpaa Statsministeren til formentlig Glæde for Landets aandelige Proletariat, for hvem Misundelsen er en af de skønneste Dyder, har omtalt denne Stand, vil lægge deres Politik om og kræve den størst mulige Rente. Følgen af dette Krav fra Kapitalisternes Side vil naturligvis blive, at Rentefoden vil stige til Skade for Næringslivet og ikke mindst til Skade for Laantagerne gennem Kreditforeningerne.

Med Hensyn til Satserne, hvorefter Selskaberne beskattes, mener vi, at de har en meget betænkelig Højde, en saadan Højde, at jeg skulde tro, at Dannelsen af mindre Aktieselskaber i Fremtiden i høj Grad vil vanskeliggøres, ligesom Selskabsbeskatningen sikkert, hvad jeg fra bedste Kilde mener at vide, allerede har bevirket, at bestaaende Aktieselskaber i stort Tal er ophævede og de paagældende Virksomheder enten overgaaet til privat Virksomhed eller til Interessentskaber, en Bevægelse, som sikkert vil fortsættes med voksende Hastighed. Om Beskatningen af Friaktier som Indtægt udtalte jeg mig ved første Behandling, og jeg mener vedblivende, at der er noget urimeligt heri, idet Aktieejeren efter at have faaet sin Friaktie ikke er en Øre rigere, end før han fik den, da den Aktie, som er Grundlaget for, at han fik Friaktien, fornuftigvis er gaaet ned med et ganske tilsvarende Beløb. Da der imidlertid i Lovforslagets § 2 findes den Regel, at Selskabers Aktiekapital, naar Talen er om at bestemme,